

Lördagen den
18 december 1976

Lördagen den 18 december

Kl. 09.00

*Avdragsreglerna för
kostnader för
tryggande av
pensionsåtagan-
den, m. m.*

§ 1 Justerades protokollet för den 10 innevarande månad.

§ 2 Föredrogs och hänvisades

Proposition

1976/77:50 till skatteutskottet

§ 3 Föredrogs och bifölls interpellationsframställningen 1976/77:65.

§ 4 Föredrogs

Skatteutskottets betänkande

1976/77:8 med anledning av propositionen 1975/76:208 om ändrade beskattningsregler för vissa äldre tjänstepensionsförsäkringar m. m.

Utskottets hemställan bifölls.

§ 5 Avdragsreglerna för kostnader för tryggande av pensionsåtaganden, m. m.

Föredrogs skatteutskottets betänkande 1976/77:14 med anledning av propositionen 1976/77:48 om ändrade avdragsregler för kostnader för tryggande av pensionsåtaganden, m. m. jämte motion.

I propositionen 1976/77:48 hade regeringen (finansdepartementet) föreslagit att riksdagen skulle anta vid propositionen följande förslag till

1. lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370),
2. lag om ändring i lagen (1975:1348) om ikraftträdande av lagen (1975:1347) om ändring i kommunalskattelagen (1928:370),
3. lag om ändring i taxeringslagen (1956:623).

Beträffande propositionens huvudsakliga innehåll anfördes följande:

”För att underlätta genomförandet av 1975 års lagstiftning om nya beskattningsregler för pensionsförsäkringar m. m. föreslås i propositionen vissa ändringar i de regler som gäller för arbetsgivares avdrag för kostnader för tryggande av anställdas pensionering.

Genom 1975 års lagstiftning har arbetsgivares avdragsgilla kostnader för tryggande av pensionsåtagande i princip begränsats till kostnaderna för att trygga pension enligt allmän pensionsplan. Nu föreslås att avdrag skall medges även för kostnader för smärre avvikelser från sådan plan under förutsättning bl. a. att pensionsåtagandet, till den del det avser

Lördagen den
18 december 1976

*Avdragsreglerna för
kostnader för
tryggande av
pensionsåtaganden,
m. m.*

avvikelserna, har tryggats genom pensionsförsäkring. Samtidigt föreslås viss utvidgning av begreppet allmän pensionsplan. För de fall då arbetstagare inte omfattas av allmän pensionsplan föreslås vidare en ny avdragsregel som innebär att arbetsgivare i vissa fall kan få avdrag för kostnader för tryggande av pensionsåtaganden med belopp motsvarande 30 % av den lön som har utgivits till arbetstagaren. Även i övrigt föreslås att arbetsgivares rätt till avdrag för pensionskostnader utvidgas i vissa avseenden.

De nya bestämmelserna föreslås i princip gälla fr. o. m. 1977 års taxering."

I detta sammanhang hade behandlats motionen 1976/77:41 av herrar Wörnberg (s) och Boström (s), vari hemställts att riksdagen skulle dels anta de i propositionen föreslagna reglerna för avdrag för pensionsutfästelser med smärre avvikelser från allmän pensionsplan med den ändringen att avdrag för de särskilda kostnader, som föranleddes av avvikelserna beträffande nya utfästelser i detta hänseende, medgavs endast under förutsättning att utfästelserna i denna del överensstämde med motsvarande utfästelser som arbetsgivaren lämnat före den 1 januari 1976,

dels anta de i propositionen föreslagna reglerna angående avdrag för utfästelser angående pension före 65 års ålder med den ändringen att avdrag för sådan utfästelse till förmån för arbetstagare med bestämmande inflytande i företaget medgavs endast efter dispens.

Utskottet hemställde

att riksdagen med avslag på motionen 1976/77:41 och med anledning av vad utskottet anfört skulle anta vid propositionen fogade förslag till

1. lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370) med de ändringar att 53 § och ikraftträdandebestämmelserna skulle erhålla av utskottet föreslagen lydelse,

2. lag om ändring i lagen (1975:1348) om ikraftträdande av lagen (1975:1347) om ändring i kommunalskattelagen (1928:370) med de ändringar att 2 och 8 §§ skulle erhålla av utskottet föreslagen lydelse,

3. lag om ändring i taxeringslagen (1956:623) med de ändringar att dels ingressen, dels 30 § 1 mom. skulle erhålla av utskottet föreslagen lydelse.

Reservation hade avgivits av herrar Wörnberg, Kristenson och Westberg i Hofors, fru Normark samt herrar Boström, Forslund och Marcusson (samtliga s) som ansett att utskottet under 1 och 2 bort hemställa

att riksdagen skulle med bifall till motionen 1976/77:41 och med anledning av propositionen beträffande förslaget till lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370) anta utskottets förslag med den ändringen att punkt 2 e av anvisningarna till 29 § skulle erhålla av reservanterna föreslagen lydelse samt beträffande lagen (1975:1348) om ikraftträdande

av lagen (1975:1347) om ändring i kommunalskattelagen (1928:370) anta regeringens förslag med den ändringen att 8 § skulle erhålla av reservanterna föreslagen lydelse.

Herr BOSTRÖM (s):

Herr talman! I december 1975 beslutade vi här i riksdagen om ändrade beskattningsregler för pensionsförsäkringar, med verkan i huvudsak från 1977 års taxering. De nya bestämmelserna innehöll bl. a. regler innebärande att arbetsgivares avdragsgilla kostnad för tryggnad av anställds pensionering begränsades till kostnader för att trygga pension enligt s. k. allmän pensionsplan. Reglerna syftade till att ge skattemässiga förmåner i form av avdrag för kostnader för pensionering intill en viss godtagen högsta standard. Riktmärket vid bestämmandet av standarden utgjorde pensionsförmånerna enligt planen för industrins och handelns tilläggs-pension, den s. k. ITP-planen.

När vi behandlade propositionen i utskottet framkom det att det fanns pensionsplaner med smärre avvikelser, där avtalen lämnade obetydligt bättre efterlevandeförmåner än ITP-planen. Nu visste vi att finansdepartementet planerade en översyn av vissa tekniska frågor, och därför föreslog utskottet att riksdagen i skrivelse till regeringen skulle begära prövning av möjligheterna att tillgodose önskemålen om bibehållen avdragsrätt för pensionsåtaganden som innebar mindre avvikelse från s. k. allmän pensionsplan.

Den proposition som vi har att behandla, 1976/77:48, och som grundar sig på den utredning som tillsattes för att bl. a. se över den fråga som jag här nämnt, är utan tvivel i sin helhet generös, för att inte säga generös i överkant. Den socialdemokratiska utskottsgruppen har ändock ansett sig kunna acceptera propositionen utom på två viktiga punkter.

När vi i december i fjol antog grundlagstiftningen med bred majoritet var vi också överens om att genom en utredning hitta en framkomlig väg till särskilda avdragsregler för pensionsplaner med, som vi sade, smärre avvikelser från ITP-planen. Jag vågar påstå att uppfattningen inom en lika bred majoritet var att det rörde sig om mycket obetydliga bättre förmåner och därmed också obetydliga merkostnader, jämfört med exempelvis just ITP-planen.

I propositionen föreslås nu att man skall acceptera kostnader för sådana avvikande förmåner i stort sett utan annan begränsning än att merkostnaderna inte får överstiga 8 % av totalkostnaderna enligt allmän pensionsplan.

Enligt vår uppfattning, och det framhålls också i propositionen, innebär den föreslagna 8-procentsregeln avdragsmöjligheter med god marginal i förhållande till de avvikelser som nu förekommer. Det leder till att fältet är fritt för företag, som i sina nuvarande pensionsplaner har tilläggsförmåner, att nu höja dessa eller komplettera med nya likartade förmåner. Nyetablerade företag har givetvis också den möjligheten. Propositionens förslag i det här avseendet är enligt vårt förmenande inte

Nr 50

Lördagen den
18 december 1976

*Avdragsreglerna för
kostnader för
tryggnad av
pensionsåtaganden,
m. m.*

Lördagen den
18 december 1976

*Avdragsreglerna för
kostnader för
tryggande av
pensionsåtaganden.
m. m.*

i linje med vad en bred majoritet tänkte när vi tog grundlagstiftningen. Att döma av skrivningen i det betänkande vi nu har att behandla tycks utskottsmajoriteten dela den här uppfattningen. På s. 23 i betänkandet sägs: "Utskottet vill framhålla att det givetvis inte kan godtas, att dessa förmåner nu utvidgas ytterligare i syfte att utnyttja detta avdragsutrymme fullt ut eller t. o. m. utvidgas till andra områden än som nu omfattas av dessa planer."

Jag frågar: Hur skall man kunna förhindra en sådan utvidgning om man inte i lagtexten skriver in den begränsningsregel som vi föreslagit i reservationen? Utskottsmajoriteten säger i stället att man skall följa utvecklingen med uppmärksamhet i det fortsatta utredningsarbetet. Men man kan inte förrän i efterhand konstatera att ett företag ändrat förmånerna i sina pensionsplaner! Jag vill fråga utskottets talesman: Har man då tänkt sig en ändring i avdragsreglerna med retroaktiv verkan? Jag befarar att det snarare blir så att man i den situationen känner sig tvingad att lämna fältet fritt för motsvarande ändringar hos de företag som inte hunnit med i svängarna. Och sedan rullar det vidare mot en utveckling som en klar majoritet av oss i den här riksdagen inte hade tänkt oss när vi tog grundlagstiftningen i fjol.

Om ni hade accepterat vårt ändringsförslag eller om riksdagen gör det vid den votering som snart skall ske undviker vi den utveckling som jag här har beskrivit.

Den andra fråga där vi socialdemokrater har en annan uppfattning än den som företräds av den borgerliga utskottsmajoriteten gäller förtida pensionsuttag för arbetstagare-huvuddelägare.

I propositionen föreslås den ändringen av nuvarande regler att om anställd pensioneras före ordinarie pensionsålder men arbetsgivaren trots detta åtar sig att utge fulla pensionsförmåner får arbetsgivaren avdrag för sina merkostnader utan att behöva begära dispens hos riksskatteverket, under förutsättning att tillämplig allmän pensionsplan medger lägre pensionsålder än 65 år.

Det föreslås vidare – och det är där vi har en avvikande uppfattning – att arbetstagare-huvuddelägare inte behöver riksskatteverkets dispens vid förtida pensionsuttag t. o. m. 60 år.

Enligt vårt förmenande kan man inte bortse från den omständigheten att när det gäller arbetstagare-huvuddelägare föreligger inte något reellt tvåpartsförhållande mellan den anställda och arbetsgivaren. Det är väl snarare så att det är fråga om en uppgörelse mellan förmånstagare och företagets talesman i en och samma person, och då kan det inte bortses från – som också framhålls i utredningens betänkande – att en sänkning från den ordinarie pensionsåldern kan utnyttjas för annat syfte än för pensionering. Det är mot den bakgrunden som vi i reservationen yrkar att pensionsåldern för arbetstagare-huvuddelägare inte bör kunna sättas lägre än 65 år utan dispens.

Slutligen har utskottsmajoriteten i betänkandet tagit upp ett par andra frågor. Bl. a. föreslås särskilda övergångsbestämmelser som innebär att

30-procentsregeln för pensionsåtaganden som inte kan jämföras med allmän pensionsplan skall få tillämpas i något större utsträckning beträffande premier under år 1976 för försäkringar som tecknats senast den 19 november 1975. Övergångstiden utsträcks enligt förslaget så att den gynnsammare regeln får tillämpas t. o. m. räkenskapsår som avslutas före den 1 mars 1978.

Vidare gäller det frågan om vilka ändringar som får göras i villkoren för vissa äldre försäkringar. Enligt nuvarande regler skall om förmånstagare insätts i strid mot de nya reglerna, som antogs i fjol, den mot försäkringen svarande premierreserven och övriga tillgodohavanden i så fall i sin helhet tas upp till beskattning under det år då förmånstagarförordnandet lämnades. Nu föreslås att den påföljden inte skall tillämpas om försäkringstagaren återkallar förmånstagarförordnandet utan dröjsmål. För vår del anser vi att det inte finns skäl frånträda tidigare ställningstagande i dessa frågor.

Herr talman! Jag ber att få yrka bifall till den vid skatteutskottets betänkande nr 14 fogade reservationen av herr Wörnberg m. fl.

Herr GUSTAFSSON i Borås (fp):

Herr talman! Den proposition, nr 48, som vi nu behandlar är i icke ringa mån ett resultat av de beställningar av en översyn av lagen från 1975, som skatteutskottet i sitt betänkande 1975/76:20 begärde hos regeringen. De ändringar som i propositionen 48 föreslås i förhållande till förra riksmötets lagstiftning rör sig i huvudsak om tekniska förbättringar. Avsikten med dessa är bl. a. att rätta till vissa något snävt dragna gränser i fjolårets lagstiftning och att minska antalet dispensärenden hos riksstatteverket.

Även om majoritet och reservanter i stort är ense om behovet av ändringar, förekommer dock avvikande uppfattningar på några punkter. Två av de uppfattningarna gäller sakfrågor medan de andra kanske är av mera teknisk natur.

Herr Boström har redan i inledningsanförandet berört de punkter där det skär sig. På den ena punkten, som gäller 8-procentsregelns tillämpning, delar utskottet i princip den inställning som motionärer och därmed också reservanter har anfört i utskottet. Jag skall inte nu upprepa det som herr Boström föredrog ur utskottets skrivning.

På den punkt där våra uppfattningar skiljer sig vill reservanterna ha en låst tidsgräns fastställd per den 1 januari 1976 för förmånsutfästelser medan utskottet har stannat för ett smidigare övergångsförfarande. Utskottet har i stället förutsatt att man skall följa utvecklingen med uppmärksamhet i det fortsatta utredningsarbetet – det är nämligen inte avslutat än – och att utredningen mot bakgrund av vad utskottet anfört och de praktiska erfarenheter som man får av reglerna lägger fram de förslag som kan föranledas av ändrade förhållanden på området. Därmed har vi i majoriteten ansett att syftet med den socialdemokratiska motionen i allt väsentligt har tillgodosetts.

Lördagen den
18 december 1976

*Avdragsreglerna för
kostnader för
tryggande av
pensionsåtaganden.
m. m.*

När det gäller pensionering av anställda före ordinarie pensionsålder är utskott och reservanter överens om att dispens från riksskatteverket för avdragsrätt i allmänhet inte skall behövas, om tillämplig allmän pensionsplan medger lägre pensionsålder än 65 år.

Utskottet delar budgetministerns uppfattning att även arbetstagare som tillika är huvuddelägare skall få avgå före 65 års ålder utan att dispens från riksskatteverket skall behövas – fortfarande under förutsättning att tillämplig pensionsplan medger sådan tidigare avgång. Men för arbetstagare som också är huvuddelägare skärper budgetministern ändå kravet så att en spärr införs för avgång före 60 års ålder, då man erfordrar dispens från riksskatteverket för avdragsrätt.

Här är reservanterna kritiska och menar att dispens av riksskatteverket för avdragsrätt bör fordras vid avgång före 65 års ålder.

Utskottet har stannat för den uppfattning som kommer till uttryck i propositionen, bl. a. därför att 60 år sedan den 1 juli i år är nedre gräns för såväl rätt till delpension som förtida uttag av ålderspension enligt allmän försäkring. För framtiden måste väl 60 års ålder anses vara en inte speciellt ovanlig pensionsålder med tanke på den arbetstakt som vi har i Sverige. Vi får räkna med ett ökat antal pensionsavgångar redan vid 60 års ålder. Det måste därför vara rimligt att sådan avgång medges också för arbetstagare som tillika är huvuddelägare, utan att dispensvägen över riksskatteverket behövs. Vi vill ju alla gärna medverka till att det byråkratiska förfaringssättet i vår förvaltning faller bort i så stor utsträckning som möjligt.

Däremot är vi även i utskottsmajoriteten benägna att se med viss skepsis på pensionsavgång tidigare än vid 60 års ålder. Det kan ju inte förnekas att detta kan leda till ett missbruk av obeskattade medel.

Utöver dessa två frågor, där vi alltså från ömse håll har redovisat våra ställningstaganden, har utskottet gjort ett par tekniska justeringar av de lagar som stiftades i december 1975. Den ena justeringen rättar till ett förbiseende förra gången, som medförde att företag med vad man brukar kalla brutet bokföringsår inte skulle få göra avdrag för premier som erlagts under övergångsåret. I lagen fick övergångsåret begränsningen "år 1976", vilket var för snävt tilltaget och medförde inte avsedda restriktioner. Meningen var att avdragsrätten skulle gälla premier som avsåg åren 1974 och 1975. Detta rättas nu till med den skrivning som utskottet har gjort.

Den andra justeringen rättar också till den allvarliga följd för försäkringstagaren som ett ändrat förmånstagarförordnande för äldre försäkringar kan medföra. Hela premierreserven och övriga tillgodohavanden kan i sådant fall bli föremål för beskattning under det år ändringen beordras. Utskottet vill ge försäkringsföretagen möjlighet att kontakta försäkringstagare och lämna upplysning om konsekvenserna för att förhindra en sådan för försäkringstagaren icke önskad följd. Lagtexten har därför omformulerats så att försäkringstagaren "utan dröjsmål" skall kunna återta sin beordrade ändring.

Socialdemokraterna har reserverat sig mot dessa båda tekniska för-

ändringar, som annars enligt vad jag kan förstå ligger helt i linje med vad skatteutskottet enligt avsåg med ställningstagandet i december 1975. Här har jag svårare att förstå den socialdemokratiska reservationen. Det var väl möjligtvis inte ett utslag av dåligt humör när man valde den linjen?

Jag ber avslutningsvis, herr talman, att få yrka bifall till utskottets förslag.

Herr BOSTRÖM (s):

Herr talman! Herr Gustafsson i Borås säger att när det gäller begränsningar i de allmänna pensionsplanerna, eller rättare sagt begränsningar för dem som har förmåner som något avviker från de allmänna pensionsplanerna, är vi i stort sett överens. Ja, det är vi, men det avgörande i det sammanhanget är ändå att vi vill se till att arbetsgivaren inte skall kunna erbjudas möjligheter att överträda de bestämmelser som vi avsåg skulle gälla när vi fattade beslutet 1975. För att kunna klara det måste man sätta en tidsgräns, herr Gustafsson; det finns inte någon annan möjlighet. I annat fall har man, som jag sade i mitt inledningsanförande, lämnat fältet fritt.

Sedan vill jag bara helt kort beträffande arbetstagare-huvuddelägare säga att det är riktigt att pensionsåldern i den allmänna försäkringen kommer att sänkas till 60 år, men den väsentliga skillnaden är att det är arbetstagaren-delägaren ensam som avgör huruvida han skall få göra ett förtida uttag. Det må vara hänt att han får göra ett sådant – detta har vi över huvud taget inte motsatt oss – men däremot anser vi att han inte ensam skall få avgöra på vilket sätt han skall få använda sig av beskattningsreglerna. Det är därför som vi säger att det är rimligt att ha en dispensregel i sådana fall och att riksskatteverket skall pröva huruvida han skall få göra ett förtida uttag.

Detta är skillnaden, herr Gustafsson, och det är en betydelsefull skillnad.

Herr GUSTAFSSON i Borås (fp):

Herr talman! Jag tror inte, herr Boström, att skillnaden är så stor beträffande frågan om 8-procentsregelns tillämpning. Vi har i utskottet varit medvetna om att vi måste uppmärksamma att alla som flyter utanför allmän pensionering nu kanske vill inrymmas i den här kostymen, som man så att säga har skurit till vid det här tillfället. Vår skrivning ger också underlag för att vi räknar med att man bör uppmärksamma detta och ta de initiativ som kan behövas i det fallet.

Sedan kan jag inte förstå varför man inte skall kunna acceptera att även en arbetsgivare skall kunna pensionera sig vid 60 års ålder med obeskattade medel. Det är ju vad vi successivt tillåter för övriga, och då bör vi väl ha ungefär samma regler även i detta fall.

Lördagen den
18 december 1976

*Avdragsreglerna för
kostnader för
tryggande av
pensionsåtaganden,
m. m.*

Herr BOSTRÖM (s):

Herr talman! Ja, herr Gustafsson, men det hjälper inte att vara uppmärksam på att företagen kommer att ändra sina pensionsplaner och höja förmånerna. Vad händer sedan företagen har gjort detta?

Jag måste upprepa en fråga som jag ställde i mitt inledningsanförande: Avser man då att tillskapa en lagstiftning som skall ha retroaktiv verkan och således göra kostnaderna för dessa ytterligare pensionsförmåner icke-avdragsgilla? Det vore ju det enda vettiga. Då kan jag acceptera att man följer utvecklingen och ser i vilken utsträckning man bör gå in och vidta en sådan förändring. Men om man inte avser att rätta till ett missförhållande när man konstaterar det är det ju helt meningslöst.

Det är riktigt att vi för arbetstagare-huvuddelägare har accepterat – och det accepteras också i de allmänna pensionsplanerna – förtida pensionsuttag ned till en ålder av 55 år, men skillnaden mellan oss, herr Gustafsson, är följande: I alla de andra fallen föregås detta av förhandlingar mellan två parter, som avgör huruvida en person skall få göra förtida uttag av sin pension. Se på STP, den pensionsplan som gäller för LO-kollektivet! I den pensionsplanen finns visserligen inte inskrivet någonting om ett förtida uttag vid 55 års ålder, men i propositionen sägs att det finns möjlighet att klara den saken förhandlingsvägen. Men då, herr Gustafsson, måste man gå till riksskatteverket och begära dispens.

Herr GUSTAFSSON i Borås (fp):

Herr talman! På den första frågan vill jag svara herr Boström att jag inte tror att han har anledning att räkna med att man skall föreslå någon retroaktiv lagstiftning. Den utveckling som herr Boström befarar sker i varje fall inte över en natt, utan man har möjlighet att följa den och vidta de åtgärder som kan befinnas erforderliga.

Den andra frågan gällde arbetstagares-huvuddelägares möjlighet till pension vid 60 år. Det är naturligtvis riktigt att det inte finns ett direkt partsförhållande i det sammanhanget, men även där förhandlingar föresiggår mellan parterna rör det sig ju om ekonomiska transaktioner. Även i det fallet är det fråga om att ta obeskattade medel i anspråk för pensionering.

Jag skall inte fortsätta den här debatten längre, utan jag tillåter mig att önska herr Boström god jul.

Herr BOSTRÖM (s):

Herr talman! Jag ber att få önska herr Gustafsson i Borås detsamma.

Överläggningen var härmed slutad.

Mom. 1 och 2

Propositioner gavs på bifall till dels utskottets hemställan, dels reservationen av herr Wörnberg m. fl., och förklarades den förra propo-

sitionen vara med övervägande ja besvarad. Sedan herr Boström begärt votering upplästes och godkändes följande voteringsproposition:

Den som vill att kammaren bifaller skatteutskottets hemställan i betänkandet nr 14 mom. 1 och 2 röstar ja,
den det ej vill röstar nej.

Vinner nej har kammaren bifallit reservationen av herr Wårnberg m. fl.

Vid omröstning genom uppresning förklarades flertalet av kammarens ledamöter ha röstat för ja-propositionen. Då herr Boström begärde röst-räkning verkställdes votering med omröstningsapparat. Denna omröstning gav följande resultat:

Ja - 163

Nej - 147

Mom. 3

Utskottets hemställan bifölls.

§ 6 Föredrogs

Skatteutskottets betänkande

1976/77:15 med anledning av propositionen 1976/77:45 om sänkning av sjömansskatten, m. m., jämte motioner

Lagutskottets betänkande

1976/77:10 med anledning av motioner om sjörättsligt skadeståndsansvar

Kammaren biföll vad utskotten i dessa betänkanden hemställt.

§ 7 Föredrogs

Finansutskottets betänkande

1976/77:7 angående tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1976/77

Sedan kammaren bifallit utskottets framställning om att ärendet skulle företas till avgörande efter endast en bordläggning, bifölls vad utskottet i övrigt hemställt i detta betänkande.

§ 8 Meddelande om riksdagsarbetet under våren 1977, m. m.

Herr TALMANNEN:

En preliminär plan för kammarens sammanträden under tiden den 10 januari—den 1 april, dvs. fram till påskuppehållet, har utdelats till kammarens ledamöter. Tidsplan för återstoden av våren kommer att upprättas så snart uppgifter föreligger om den väntade arbetsbelastningen. Med hänsyn till att pingsthelgen infaller sista veckan i maj kan det bli

Nr 50

Lördagen den
18 december 1976

*Meddelande om
riksdagsarbetet
under våren 1977,
m. m.*

Nr 50

Lördagen den
18 december 1976

*Meddelande om
riksdagsarbetet
under våren 1977,
m. m.*

nödvändigt att ta i anspråk även första veckan i juni för riksdagsarbetet.

Till ledamöterna har vidare utdelats statistik rörande riksdagsarbetet under höstarna 1971–1976.

Jag önskar kammarens ärade ledamöter och vår personal god jul och gott nytt år.

§ 9 Kammaren åtskildes kl. 09.33.

In fidem

SUNE K. JOHANSSON

/Solveig Gemert